

ADMINISTRAȚIA

ORGAN OFICIAL AL MUNICIPIULUI CLUJ.

BIROUL REDACȚIEI

STR. REGINA MARIA 2. TELEFON 56.

APARE

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

ABONAMENT

UN AN 150 LEI, PE JUM. AN 75 LEI, UN EXEMPLAR
5 LEI. PENTRU AUTORITĂȚI 200 LEI PE UN AN.

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

REPRODUCEREA FĂRĂ ARĂTAREA IZVORULUI
E INTERZISĂPARTEA OFICIALĂ TOTUȘI SE POATE RE-
PRODUCE FĂRĂ NICI O RESTRICȚIUNE.

Administrația la fața locului

Fără îndoială cel mai bun medic nu va putea vindeca o boală pe care nu o cunoaște îndeajuns de bine, tot așa cel mai bun administrator nu va putea lua o măsură administrativă bună fără a cunoaște nevoia socială care o pretinde și care nicăeri nu se poate cunoaște mai bine ca la fața locului cercetând și studiind în amănunt toate împrejurările în mijlocul cărora s'a născut acea nevoie.

Vizitele ministeriale destul de dese care se fac atât în Regatul Vechi cât și în provinciile românești alipite sunt de sigur consecința acestui raționament.

La fața locului d-nii miniștri și încredințații lor au cea mai bună ocaziune a cunoaște rănilor de care sângerează trupul țării noastre putând propune și iniția cele mai eficace măsuri pentru curărisarea lor, controlând în același timp personal aplicarea diferitelor dispozițiuni legale.

Astăzi vizitele ministeriale făcute în diferitele colțuri ale României Mari nu se mai rezumă la banchete interminabile împetritate de toasturi difirambice, — astăzi vizitele ministeriale nu mai sunt voiajuri de plăcere cu singurul scop lucrativ — propaganda electorală — astăzi vizitele ministeriale sunt anchete ministeriale locale; așa este și vizita Domnului subsecretar de stat Cipăianu, care a ve-

nit în Cluj pentru a constata și remedia neajunsurile și nemulțumirile ivite cu ocazia aplicării legii pentru Reforma Agrară.

Țăranii de pe întreg cuprinsul județului nostru veniți în număr foarte mare la Prefectura Cojocna pentru ași spune păsurile au fost ascultați cu multă atenție și bună voință de însuși Domnul subsecretar de Stat Cipăianu, care a soluționat pe loc unele plângeri, ordonând pentru altele care cereau un studiu mai amănunțit, anchete imediate.

Munca rodnică și conștiințioasă a acestor conducători ai administrației noastre impune cea mai desăvârșită încredere în masele adânci ale poporului, a cărui bună credință fusese oarecum sdruncinată de uneltirile dușmanilor neamului românesc și de nesocotința și lipsa de tact a acelor frați ai noștri care subordonează marile interese ale statului intereselor partidului politic în care sunt înregimentați și care nu vor să înțeleagă marele adevăr arătat de domnul Nicolae Iorga, în una din recentele ședințe ale Parlamentului, că partidele politice sunt pentru a se succeda și întregi unele pe altele, nu pentru a zădărnici unii munca celorlalți.

Cu toate acestea nu putem fi decât optimiști pentru viitorul țării noastre, văzând tenacitatea cu care conducătorii înfruntă și zdrobesc obstacolile, înarmate fiind numai cu lozinca — fericirea neamului și țării românești.

Unirea Basarabiei.

Ziua de 9 Aprilie a fost o zi de praznic românesc. Sufletul țării mame și a tuturor provinciilor dezrobite s'au îndreptat cu drag către Basarabia. Pământul Basarabiei, ca oricare din meleagurile României mari, a suferit jugul apăsător al străinului nemilos. Și odată jugul scuturat, era natural, ca întreaga suflare românească să îmbrace haine de înălțătoare sărbătore, dela Nistru până la Tisa.

Prin sărbătorirea unirei Basarabiei am sărbătorit și libertatea noastră. Intre evenimentele ce s'au succedat dela 9 April 1918 și până la 1 Decembrie din același an, unirea Basarabiei este prima verigă din lanțul României mari. Este prima rază de bucurie și prima răsplată a marilor noastre jertfe. Căci jertfele noastre au fost într'adevăr mari și suferințele fără măsură. Marele război a pus adeseori față în față frați de același sânge. Tranșeele galițiene răsunau de doinele Ardelenilor și „Moldovenilor” siliți să lupte pentru fericirea altor neamuri și întărirea jugului apăsător. Erau siliți să se ucidă frați ce vorbeau aceeași limbă, mărturisau aceeași credință, nutreau aceleași nădejdi de înfrățire veșnică.

Tragedia neamului românesc este covârșitoare sub aspect fizic și moral. Nici un popor nu a avut de îndurat atâtea și atât de mari suferinți ca noi. Și când în acest mediu de suferință generală, de încercări fără măsură, „Sfatul Țării”, organul reprezentativ al tinerei republici Moldovenești, a declarat, că în numele poporului Basarabiei și „în baza principiului că noroadele singure să-și hotărască soarta lor, de azi înainte și pentru totdeauna se unește cu Mama sa România”, această zi de 27 Martie, 9 Aprilie 1918, a devenit prima zi de sărbătoare în calvarul nostru spre unirea izbăvitoare.

La această sărbătoare a participat neamul românesc întreg, după cum gândul și dragostea întregului neam să îndreaptă azi, după 6 ani de viață de stat românească, înspre Basarabia. Ardealul și Bucovina și-a trimis voluntarii iar Țara mamă pe acei, cari și-au pus totul în cumpănă pentru realizarea României mari.

Și într'adevăr, bucuria nu putea fi deplină, dacă hora unirii din piața Chișineului nu înfrătea fii tuturor provinciilor, cari formează azi România mare. În 9 Aprilie 1918 s'a reparat cea mai revoltătoare violență ce s'a făcut vre-o dată împotriva unui neam și tovarăș de arme în același timp. Imprejurarea, că la acest act de justiție istorică au participat reprezentanții întregului neam românesc, a întărit în noi convingerea, că unirea Basarabiei este numai începutul întregirii hotarelor țării. Ei trebuiau să i urmeze una după alta celelalte surori de sub stăpânirea străină, căci altfel nici bucuria, nici dreptatea istoriei nu ar fi fost deplină.

Dragostea și însuflețirea cu care ziua de 9 April s'a sărbătorit în țara întreagă este o strălucită dovadă de solidaritate națională. Conferința dela Viena și după ea altele, se pot încheia oricum, Basarabia a fost, este și rămâne trup din trupul nostru, suflet din sufletul nostru, celce se atinge de ea, lovește și se va găsi față în față cu întreg neamul românesc.

Serbările din Cluj.

Ziua de 9 April a fost sărbătorită în Cluj, cu un deosebit fast. Orașul a fost frumos pavozat. S'au celebrat serviciile divine în toate bisericile. La biserica ortodoxă s'a celebrat un Te Deum oficial, la care au participat toate oficialitățile. La oarele 12 a avut loc serbarea în Aula Universității, la care, în afară de autoritățile universitare și studențime, a luat parte un public foarte numeros, așa, că aula s'a dovedit și de astădată prea puțin încăpătoare.

După Imnul Regal, cântat de corul societății studențești „Moldova întregită”, sub conducerea profesorului Sava Golumbeș, a luat cuvântul Dl. Rector, arătând importanța unirei Basarabiei, cu Țara mamă, și că Basarabia este provincie cu caracter curat românesc, considerată ca atare de întreaga țară. După vorbirea Dlui Rector, corul a cântat „Hora Moldovei”. Ia apoi cuvântul studentul basarabean Harția, care arată, că tinerimea și întregul popor din Basarabia este ne despărțit legată de poporul românesc. După dânsul vorbește studentul ardelean Șuiagă, care declară în numele studențimei ardeleni solidaritatea întregului tineret ardelean cu românimea basarabeană.

Mai vorbesc Dl. Profesor Vălsan, care demonstrează științific, că România nu se poate lipsi de Basarabia, care a fost și rămâne pământ românesc. La sfârșit studentul Aldea a declamat poezia „Limba noastră” a poetului basarabean Mateevici, omorât de bolșevici în 1918.

PARTEA OFICIALĂ

L E G E

PRIVITOARE LA

DOBÂNDIREA ȘI PREDAREA NAȚIONALITĂȚII ROMÂNE

(Publicată în Nr. 41 al Monit.-Of. din 24 Febr. 1924).

DISPOZIȚIUNI GENERALE

ȘI

mijloacele prin cari se dobândește naționalitatea română

CAPITOLUL I.

Art. 1. — Naționalitatea română se dobândește în condițiunile acestnei legi, prin:

1. Filiațiune;

2. Faptul nașterii pe teritoriul României prevăzut la art. 3 din prezenta lege.

3. Căsătorie și

4. Naturalizare.

Art. 2. — Sunt români prin filiațiune:

a) Copiii născuți din căsătoria unui român, indiferent de locul nașterii lor;

b) Copiii naturali ai unei românce născuți chiar în țară străină.

Copiii legitimați de către un român se socotesc că au fost totdeauna români.

Adopțiunea nu produce efecte asupra naționalității.

Art. 3. — Sunt socotiți ca români copiii găsiți pe teritoriul României fără tată și mamă cunoscuți.

Art. 4. — Streina căsătorită cu un român devine româncă.

Art. 5. — Streinii care au dobândit naturalizarea devin români

Art. 6. — Streinii se bucură în deobște în România de aceleași drepturi civile de cari se bucură și românii, afară de cazurile unde legea ar fi hotărât altfel.

Ei nu pot dobândi cetățenia română și prin efectul acesteia drepturile politice decât prin vreunul din mijloacele prevăzute sub titlul de față.

CAPITOLUL II.

Naturalizarea

§. 1. Condițiunile naturalizării.

Art. 7. — Naturalizarea este individuală și nici un strein nu o poate dobândi decât întrunind condițiunile următoare:

1. Sa aibă vârsta de cel puțin 21 ani împliniți;

2. Să-și manifeste voință de a deveni român și să declare că se lapădă de cetățenia streină după formele prevăzute la art. 21;

3. Să fi locuit, în urma acestei manifestări de voință, neîntrerupt pe teritoriul României timp de zece ani;

4. Să fi avut și să aibă bune purtări;

5. Să aibă mijloace suficiente pentru întreținerea sa și a familiei sale, sau posibilitatea de a le câștiga;

6. Să fi pierdut naționalitatea streină sau să o piardă, potrivit legilor țării sale, prin efectul dobândirii naționalității române.

Art. 8. — Comisiunea de constatare a condițiunilor naturalizării poate aviza la reducerea sau la dispensa de stagi.

a) Pentru streinii cari dovedesc că sunt utili națiunii române;

b) Pentru streinii căsătoriți cu românce.

Art. 9. — Sunt dispensați de stagi:

a) Streinii născuți și crescuți în România până la vârsta de 21 ani dacă cer naturalizarea în cursul unui an dela împlinirea acestei vârste;

b) Copiii cari aveau 21 ani împliniți în momentul când tatăl lor a dobândit naturalizarea.

Art. 10. — Românii de origină supuși unui Stat strein, indiferent de locul nașterii lor, lepădându-se de supușenia streină, pot dobândi naționalitatea română fără a mai împlini condițiunile cerute la No. 3, 5 și 6 din art. 7.

În acest caz declarația de manifestare de voință prevăzută la art. 7 No. 2 și art. 21 va cuprinde în mod expres renunțarea la supușenia streină.

§. 2. Organele și procedura naturalizării.

Art. 11. — Naturalizarea se acordă de consiliul de miniștri în urma constatării comisiunii, compusă din prim-președintele și președinții Curții de apel din Capitala țării, că streinul solicitant întrunește condițiunile de sub art. 7 din legea de față.

Art. 12. — Comisiunea pentru constatarea condițiunilor naturalizării funcționează pe lângă ministerul de justiție și este prezdată de prim-președintele Curții de apel din Capitală.

În lipsa acestuia funcțiunile sale se vor îndeplini de cel mai vechiu dintre președinți cari compun comisiunea.

Directorul afacerilor judiciare din ministerul de justiție îndeplinește funcțiunea de secretar al comisiunii.

Art. 13. — În caz de vacanță a vreunui din locurile de prim-președinte sau președinte, comisiunea va fi completată cu președintele sau consilierul care, după legea de organizare judecătorească, îndeplinește de drept funcțiunile de prim-președinte sau președinte.

Această dispozițiune se aplică și în cazul când președintele sau unul din membrii comisiunii este împiedecat de a lua parte la lucrările ei.

Art. 14. — Comisiunea se convoacă de președintele ei. Ea nu va putea lucra, nici lua deciziuni, decât cu majoritatea absolută a membrilor cari o compun.

Paritatea se interpretează în favoarea cererii.

Art. 15. — Încheierile comisiunii se vor da în totdeauna în scris și motivat.

Art. 16. — Încheierea comisiunii constatând că străinul întrunește condițiunile cerute pentru naturalizare se înaintează, împreună cu dosarul respectiv, consiliului de miniștri prin mijlocirea ministerului de justiție.

Art. 17. — Consiliul de miniștri acordă sau refuză naturalizarea.

În cazul art. 8 el se pronunță și asupra reducerii sau dispensiei de stagiul.

Cererile de reducere și de dispensă de stagiul respinse nu mai pot fi repetate afară de cazul când cei cari au făcut cerere ar dovedi că au adus țării servicii excepționale după respingerea cererii.

Art. 18. — Jurnalul consiliului de miniștri prin care se refuză naturalizarea nu va fi motivat.

Jurnalul de admitere a naturalizării se va publica în Monitorul Oficial.

Art. 19. — Cererile de naturalizare constatate prin încheiere de comisiune că nu întrunesc condițiunile legii nu se vor mai înainta consiliului de miniștri.

Art. 20. — Cererea de naturalizare însoțită de declarația prevăzută la art. 7 No. 2 și de toate actele privitoare la naturalizare se adresează președintelui comisiunii prevăzută la art. 11 și se înregistrează la secretariatul acestei comisiuni.

Stagiul prevăzut la art. 7 No. 3 va începe să curgă dela data înregistrării cererii de naturalizare.

Art. 21. — Declarațiunea de manifestare a voinței de naturalizare și de lepădare de cetățenia străină se va face în forma autentică.

Tot astfel se va face și declararea de opțiune privitoare la naționalitate.

Art. 22. — Îndată după înregistrarea cererii de naturalizare președintele comisiunii va dispune, la stăruință și în contul petiționarului, publicarea ei în Monitorul Oficial, într-una din publicațiunile periodice mai răspândite din țară, de preferință într-unul din ziarele dela domiciliul petiționarului.

Președintele va supune comisiunii cererea

de naturalizare numai după ce petiționarul va fi prezentat Monitorul Oficial și ziarul în care s'a făcut publicația și va fi constatat că au trecut 30 zile libere dela data ultimei publicații.

Art. 23. — În termenul prevăzut la art. 22 ministerul public, autoritățile administrative, centrale și locale, precum și orice persoană în măsură de a dovedi cu acte că solicitantul nu întrunește condițiunile cerute de lege, vor putea să adreseze întâmpinările lor scrise înaintea comisiunii.

Asemenea întâmpinări se pot adresa și consiliului de miniștri înainte ca acesta să se fi pronunțat asupra naturalizării.

Art. 24. — Comisiunea poate dispune:

a) Ca petiționarul să completeze actele sau să dea explicațiuni orale sau scrise;

b) Ca prin unul din membrii săi, sau prin delegațiuni date membrilor parchetelor de orice grad, sau autorităților administrative, să culeagă informațiuni sau să facă cercetările ce va crede necesare;

c) Să cheme înaintea sa pe orice alte persoane ce ar crede că poate da informațiuni utile.

Art. 25. — Cererile de naturalizare respinse de comisiune pentru neîndeplinirea vârstei sau stagiului vor putea fi reintroduse după împlinirea vârstei de 21 de ani sau a stagiului cerut, fără a mai avea nevoie de o nouă declarație de manifestare a voinței.

Cererile respinse pentru neîndeplinirea condițiunilor prevăzute la art. 7 No. 4 nu mai pot fi reînnoite.

Cererea respinsă pentru neîndeplinirea condițiunii dela art. 7 No. 5 se poate reînnoi când prin acte noi se poate dovedi neîndoielnic că solicitantul îndeplinește și această condițiune.

Art. 26. — Jurnalul consiliului de miniștri pentru acordarea naturalizării să comunice ministerului de justiție, care îl va publica în Monitorul Oficial pe cheltuiala celui naturalizat, după ce acesta va presta jurământul de credință.

Art. 27. — Sub sancțiunea pierderii beneficiului jurnalului de naturalizare, solicitantul este obligat ca, în termen de 30 zile libere dela invitațiunea ministerului de justiție și după plata taxelor legale, să presteze înaintea delegatului ministerului de justiție jurământul de credință, în formula următoare:

„Pe onoare și conștiință jur credință

„M. S. Regelui României și Dinastiei. Constituției și legilor țării, drepturilor și intereselor naționale ale poporului român“.

Art. 28. — Naturalizarea se constată prin jurnalul de naturalizare publicat în Monitor și prin diploma de încetățenire ce se eliberează celui în drept de ministerul justiției.

Art. 29. — În afară de condițiunile statornicite la art. 7, cetățenia română, sub titlul de cetățenie de onoare, pentru servicii excepționale aduse țării și națiunii, se poate acorda la propunerea guvernului sau a inițiativei parlamentare, de Adunările legiuitoare cu majoritate de două treimi din numărul votanților.

Art. 80. — Exercițiul drepturilor politice pe temeiul cetățeniei de onoare nu se poate dobândi decât cu autorizarea consiliului de miniștri, după ce beneficiarul dovedește că nu mai ocupă în țară străină nici o funcțiune publică și că s'a lăpădat de supușenia Statului al căruia național era.

Art. 31. — Cetățenia de onoare acordată străinilor de consiliile județene sau comunale n'are nici un efect asupra naționalității. Nici într'un caz ea nu poate fi acordată de cât în condițiunile stabilite de legea administrativă și pentru servicii excepționale aduse județelor sau comunelor.

§ 3. Efectele naturalizării.

Art. 32. — Naturalizarea nu are efect retroactiv

Efectele ei se produc numai dela data publicării în „Monitorul Oficial“ a jurnalului consiliului de miniștri prin care s'a acordat.

Art. 33. — Naturalizarea seamănă pe streini cu românul atât în ce privește drepturile civile cât și în ceea ce privește drepturile politice.

Art. 34. — Soțta profită de naturalizarea soțului, afară numai dacă dânsa printr'o declarațiune autentică renunță la naționalitatea română, pentru a-și conserva naționalitatea dobândită prin căsătorie sau aceea care și-a rezervat-o cu ocazia căsătoriei, în forma arătată la art. 40.

Deasemenea și copiii mai mici de 21 ani profită de naturalizarea tatălui lor.

Art. 35. — Copiii deveniți români în condițiunile art. 34, pot în termen de un an dela împlinirea vârstei de 21 ani să renunțe la naționalitatea română printr'o declarațiune făcută în formă autentică și adresată în țară ministerului de justiție, iar în streinătate legațiunilor sau consulatelor române.

TITLUL II.

Despre pierderea și redobândirea naționalității române.

Art. 36. — Naționalitatea română se pierde:

a) prin naturalizare dobândită în țară streină;

b) prin legitimarea copilului natural de naționalitate română de către un strein;

c) prin căsătorie, în cazul art. 38;

d) prin primirea fără autorizația guvernului român a vreunei funcțiuni publice dela un guvern strein;

e) prin supunerea pentru ori cât de puțin timp la vreo protecțiune streină. ori din care fapt ar rezulta aceasta;

f) prin retragerea naturalizării, în cazurile art. 41 și 42;

g) în cazul prevăzut la art. 37.

Art. 37. — Românul care, fără autorizarea guvernelor, ve intra în serviciul militar la streini

sau se va alătura pe lângă vreo corporațiune militară streină va pierde calitatea de român.

El nu va putea redobândi calitatea de român decât conform art. 7.

Toate acestea fără a fi scutit de sancțiunile prevăzute de codul penal în contra românilor cari au purtat sau vor purta arme în contra patriei lor.

Art. — 38 — Românce devine streină prin căsătoria sa cu un strein exceptându-se cazul când, după legea soțului, ea nu dobândește naționalitatea acestuia, sau când și-a rezervat naționalitatea română prin contractul matrimonial sau, în lipsa acestuia, printr'o declarațiune expresă făcută în formă autentică înainte sau cu prilejul contractării căsătoriei.

Art. 39. — Românce devenită streină prin căsătorie, redobândește calitatea de româncă prin încetarea căsătoriei, prin divorț sau decesul soțului, dacă își manifestă dorința printr'o declarațiune dată în formă autentică și adresată în țară ministerului de justiție, iar în streinătate legațiunilor sau consulatelor române.

Acelaș drept îl are și femeia în caz de separațiune de corp.

Art. — Streina care a dobândit calitatea de româncă prin căsătorie își menține această calitate și după desfacerea căsătoriei prin despărțenie, sau separație de corp, sau prin decesul soțului, afară numai dacă nu și-a manifestat dorința contrarie printr'o declarațiune făcută în formă autentică și adresată în țară ministerului de justiție, iar în streinătate legațiunilor sau consulatelor române.

Art. 41. — Naționalitatea română poate fi retrasă oricărui naturalizat român originar al unui Stat cu care România s'ar găsi în stare de război:

a) Când se va constata că a săvârșit acte contrarii ordinii publice și siguranței interioare sau exterioare a Statului român.

b) Când se va constata că a părăsit țara pentru a se sustrage serviciului militar sau oricărui alt serviciu public obligator pentru români;

c) Când se va constata că în serviciul țării lui de origină sau al oricărei alte țări ar fi săvârșit acte de spionaj și ar fi ajutat acțiuni potrivnice drepturilor și intereselor naționale ale Statului și poporul român.

În toate aceste cazuri, retragerea naturalizării se va face prin decret regal publicat în „Monitorul Oficial“, dat după propunerea ministerului de justiție și pe baza unui jurnal al consiliului de miniștri.

Sub nici un cuvânt aceștia nu vor mai putea redobândi calitatea de român.

Art. 42. — Retragerea naturalizării are efect individual. Ea nu se poate resfrânge asupra femeii și copiilor celui naturalizat, afară dacă aceasta se prevede expres în decretul de retragere a naturalizării.

Art. 43. — Retragerea naturalizării se face independent de sancțiunile prevăzute în codul justiției militare sau alte legi pentru crimele și delictele săvârșite de cel naturalizat.

Art. 44. — Românul care și-a pierdut a ceaștă calitate, în cazurile prevăzute sub lit. a) și b) dela art. 36, nu o va putea redobândi decât prin naturalizare

Art. 45. — Românul care și a pierdut a ceaștă calitate prin acceptarea unei funcțiuni publice în țară streină sau prin supușenia temporară la o protecțiune streină, o va putea redobândi dacă, renunțând formal la aceasta, va obține autorizațiunea consiliului de miniștri de a-și stabili domiciliul în România.

Art. 46. — Copilul născut dintr'un român care ar pierdut calitatea de român, va redobândi totdeauna aceasta calitate îndeplinind formalitățile prescrise la art. 45.

TITLUL III

Despre opțiuni și renunțări la naționalitate.

Art. 47. — Declarațiunile de opțiune sau de renunțare la naționalitate, în cazurile și în termenele îngăduite de legi sau de convențiunile internaționale ratificate de Corpurile legiuitoare, se vor face, dela data promulgării legii de față, în forma prevăzute la art. 21 și înaintea autorităților prevăzute la art. 48, afară de cazul când acele legi și convențiuni statornicesc alte forme și alte autorități.

Art. 48. — Declarațiunile de opțiune sau renunțare la naționalitate se pot face pe teritoriul român în orice comună rurală sau urbană, înaintea autorităților împuternicite după lege de a constata consimțământul și a autentifica actul.

Declarațiunea se va face în 6 exemplare, din cari numai 3 vor fi eliberate declarantului.

Sub sancțiunea prevăzută la art. 53, atât autoritatea care a autentificat declarațiunea, cât și persoana care a făcut opțiunea sau renunțarea, sunt obligați fiecare din ele să trimită câte un exemplar autentificat primăriei comunei unde domiciliază declarantul și prefecturii județului respectiv.

În străinătate declarațiunea de obțiune pentru naționalitatea română sau de renunțare la această naționalitate se vor face tot în forma autentică, înaintea legațiunilor sau consulatelor române.

Art. 49. — Autoritatea care primește declarațiunea de opțiune sau renunțare va verifica indentitatea declarantului, menționând pe declarațiune actele de indentitate prezentate.

Art. 50. — Opțiunea sau renunțarea soțului atrage după sine pe aceea a soției, iar renunțarea părinților atrage după sine pe aceea a copiilor mai mici de 21 ani.

Opțiunea și renunțarea pentru minorul fără părinți se va face de tutor.

Art. 51. — Declarațiunea de optare sau

renunțare este definitivă. Ea nu mai poate fi retrasă.

Se exceptează opțiunea sau renunțarea pentru persoanele prevăzute în art. 50, dacă au dreptul, după lege sau după convențiuni, de a opta sau renunța în numele lor propriu

Art. 52. — Prefecturile județelor sunt obligate să comunice ministerului de interne toate declarațiunile de opțiune sau renunțare, care făcând cuvenitele tablourile va înainta, prin ministerul de afaceri streine, guvernelor Statelor în favoarea cărora s'a optat.

Art. 53. — Autoritățile și declaranții cari nu se vor conforma art. 48 și 49, se vor pedepsi cu amendă dela 5.000 la 20.000 lei.

TITLUL IV.

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 54. — Se abrogă dispozițiunile art. 6—20 inclusiv de sub cartea I, titlul I, cap. I și II din codul civil român; paragrafele 18—38 inclusiv din codul civil în vigoare în Bucovina; art. 50 al colecției legilor din 1879 aplicabile în Transilvania, Banat, Crișana, Sătmar și Maramureș; art. 819, 820, 824, 825, 826, 827, 836—857 inclusiv din tomul IX, cartea I, partea VI, cap. III. din 1899 cu modificările ulterioare aplicabile în Basarabia, precum și orice alte dispozițiuni privitoare la aceleași materii cuprinse în legi, regulamente, ordonanțe, decrete și deciziuni ce s'ar găsi la data promulgării legii de față în vigoare în deosebite părți ale Statului român.

Art. 55. — Cererile de naturalizare sau de recunoaștere adresate ministerului de justiție sau Corpurilor legiuitoare înainte de promulgarea legii de față, cu toate lucrările referitoare se vor înainta comisiei dela art. 11, care le va examina dacă întrunesc condițiunile legii de față, fără ca pentru aceasta să mai fie necesară declarațiunea de manifestare de voință prevăzută la art. 7 No. 2.

În aceste cazuri stagiul se calculează dela data ntroducerii cererii de naturalizare.

Consiliul de miniștri se pronunță asupra încheierii comisiei în condițiunile arătate la cap. II de sub § II al legii de față.

Cererile de naturalizare sau de recunoaștere, votate de unul din Corpurile legiuitoare înainte de promulgarea prezentei legi, se vor trimite cu toate lucrările referitoare direct consiliului de miniștri, care va decide asupra lor fără a mai fi nevoie de constatarea comisiei prevăzută de art. 11.

Art. 56. — Sunt și rămân cetățeni români, fără a fi obligați să îndeplinească vre-o formalitate, locuitorii de mai jos cari până la data promulgării legii de față, nu vor fi optat pentru o altă naționalitate:

1. Toți locuitorii din Bucovina, Transilvania, Banat, Crișana, Sătmar și Maramureș cari aveau indigenatul (apartenența) la 18 Noemvrie 1 Decembrie 1919;

2. Locuitorii din Basarabia cari la data de 27 Martie 9 Aprilie 1918 aveau domiciliul administrativ după legile în vigoare în Basarabia;

3. Locuitorii din vechiul regat cari au dobândit naționalitatea română în condițiunile decretelor-legi ratificate prin art. 133 din Constituție;

4. Locuitorii din județele Caliacra și Durosor, cărora li s'a recunoscut naționalitatea română prin hotărârile definitive ale comisiunilor prevăzute în art. 6 din legea dela 1 Aprilie 1914 și în art. 10 și următorii din legea dela 26 Iulie 1921 pentru organizarea Dobrogei-Noui;

5. Persoanele originare din Bucovina, Transilvania, Banat, Sătmar, Crișana și Maramureș, domiciliată la data unirii în vechiul regat, întrucât posedau indigenatul (aparținerea, apartenența sau competența într-una din comunele din teritoriile menționate;

6. Persoanele cari la data unirii, deși nedomiciliate în vreuna din comunele din Bucovina, Basarabia, Transilvania, Banat, Crișana, Sătmar și Maramureș, erau însă născute în acele comune din părinți domiciliați acolo;

7. Românii de origină din teritoriile fostului imperiu rus și din cele atribuite Statelor Serbo-Croato-Sloven, Ceho-Slovacia, Polonia, Italia, Austria și Ungaria, cari vor fi optat pentru naționalitatea română înaintea autorităților locale din aceste State sau a oricărei autorități române;

8. Locuitorii din comunele cari la stabilirea sau rectificarea fruntariilor trec de sub suveranitatea unui alt Stat sub suveranitatea Statului român, întrucât întrunesc condițiunile cerute pentru categoriile de locuitori de sub No. 1 și 2

Art. 57. — Dobândirea naționalității române în condițiunile prevăzute mai sus de către soț și părinte atrage după sine obținerea acelei naționalități pentru soție și copiii aflați sub puterea părintească.

Art. 58. — Vor putea fi dispensați de sta-giu în condițiunile art. 7 și 8 streinii majori născuți, crescuți și domiciliați în România, nesuspuși nici unei protecțiuni streine, dacă cer naturalizarea în cursul unui an dela promulgarea legii de față.

Art. 59. — Copiii născuți în Basarabia, Bucovina, Transilvania Banat, Sătmar, Crișana și Maramureș, cari la data unirii nu se vor fi putut prevala de o altă naționalitate, dobândesc naționalitatea română.

Art. 60. — Sunt considerate a fi pierdut de drept naționalitatea română persoanele din categoriile de sub art. 56, cari se vor constata că înainte de data promulgării legii de față au optat pentru o altă naționalitate.

Ministerul de interne și autoritățile administrative și polițienești vor fi în drept de a lua măsurile necesare față de persoanele cari, optând pentru o altă naționalitate, nu vor fi părăsit țara în cele 12 luni acordate dela data opțiunii.

Aceste persoane vor putea să-și ridice bunurile lor mobile de orice natură fără a fi impuse pentru aceasta la o taxă de ieșire.

Dela data autentificării declarațiunii, ele sunt obligate pentru tot timpul cât vor mai petrece în țara să se conformeze legilor și regulamentelor relative la streini.

Art. 61. — Opțiunile sau renunțările făcute înainte de promulgarea legii de față, fie că au rezultat dintr'o declarațiune, autentică, fie că au rezultat din declarații sau acte sub semnătură privită, sau numai din fapte din cari se poate deduce neîndoelnic voința și hotărîrea de a opta, sunt și rămân valabile și au de efect pierderea naționalității române.

Art. 62. — Autoritățile cari, până la data promulgării legii de față, au primit declarațiuni de opțiune pentru o naționalitate streină, precum și de renunțări la naționalitatea română, dela persoane născute pe teritoriul Statului român, sunt obligate să le înainteze primăriilor comunelor unde s'au născut acele persoane.

Art. 63. — Locuitorii din comunele cari la stabilirea sau rectificarea fruntariilor ar trece sub suveranitatea unui alt Stat, pierd naționalitatea română din momentul retrocedării, afară dacă ei își strămută de fapt domiciliul pe teritoriul Statului român sau optează pentru naționalitatea română.

Art. 64. — Situația tuturor persoanelor de sub No. 1, 2, 4, 5, 6 și 7 al art. 56 și art. 57, 59, 60, 61 și 63 se va constata din oficiu de autoritățile administrative, prevăzute în regulamentul pentru constatarea naționalității, cu drept de apel pentru cei interesați, la comisiunile ce vor funcționa în acest scop pe lângă fiecare Curte de apel

Fiecare comisiune de apel va fi compusă

a) Dintr'un consilier al Curții de apel respective, numit de ministerul de justiție cu aprobarea consiliului de miniștri, cu titlu de președinte al comisiunii;

b) Din doi delegați numiți de ministerul de interne, de asemenea cu aprobarea consiliului de miniștri.

Apelul se declară la primăria locală în termen de 40 zile libere dela data afișării listelor prevăzute la art. 64 și se va judeca fără opoziție,

Acelaș drept îl are atât ministerul de interne cât și ministerul public.

Art. 65. — Autoritățile administrative însărcinate cu operațiunea constatării sunt obligate să întocmească pe comune liste de cetățenie în cari vor cuprinde pe toți acei cari se găsesc în vreuna din categoriile prevăzute la art. 56

Aceste liste se vor afișa după terminarea operațiunilor în fiecare comună la localurile autorităților comunale.

Actele rămân definitive față de toți aceia, cari în în termenul prescris la art. 64 n'au declarat apel.

Recursul împotriva hotărîrilor comisiunilor

de apel se va declara la grefa acestor comisii în termen de 20 zile libere dela pronunțare.

Curtea de casație va judeca aceste recursuri de urgență, în camera de consiliu, după memoriile scrise fără citarea părților.

Art. 66. — Se acordă pentru această singură dată un termen de trei luni dela data promulgării legii de față, locuitorilor din județele Durostor și Caliacra cari nu au făcut declarații la comunele prevăzute în art. 10 și următoarele din legea dela 26 Iulie 1921, pentru organizarea Dobrogei Noi, sau ale căror cereri pentru recunoașterea cetățeniei române au fost respinse pe motivul că declarațiile au fost făcute după expirarea termenului prevăzut în art. 13 din acea lege.

În acelaș termen își vor stabili cetățenia română și locuitorii cari nu pot face dovada cetățeniei prin hotărârile definitive ale comisiunilor de încetățenire prevăzute în legea din 1 Aprilie 1914. Diplomele de încetățenire eliberate potrivit dispozițiilor acelei legi sunt valabile.

Se prelungește în acest scop funcționarea comisiunilor prevăzute în art. 10 din suscitata lege.

Aceste comisii își vor termina lucrările cel mult în 3 luni dela data expirării termenului de mai sus.

Art. 67. — Toți locuitorii cari nu vor fi cuprinși în aceste liste, sau nu vor fi obținut hotărârea judecătorească potrivit art. 64, dela data promulgării legii de față, nu pot dobândi naționalitatea română decât prin unul din mijloacele arătate la art. 7 și următorii.

Se exceptează locuitorii absenți dela domiciliu cari având dobândită de drept naționalitatea română, potrivit art. 56, vor putea oricând cere dela autoritatea comunală certificatul de naționalitate, cu drept de apel la tribunal și recurs la Curtea de casație, în termenele prevăzute de art. 64 și 65, împotriva deciziei acestei autorități.

Art. 68. — Pe temeiul listelor și hotărârilor definitive prevăzute la art. 65 și 66 ministerul de interne va elibera celor în drept, prin primării, certificate de naționalitate.

Orice alte acte sau certificate de naționalitate sunt nule.

Decretele-legi de naturalizare individuală, hotărârile judecătorești sau certificatele grefei instanțelor judecătorești constatând declarațiunile prevăzute de decretele-legi, ratificate prin art. 133 din Constituțiune, fac dovada naționalității pentru evreii din vechiul regat.

Art. 69. — Româncă de origine din Basarabia sau Bucovina care prin căsătorie contractată înainte de unirea acestor provincii a devenit străină, poate beneficia de dispozițiunile art. 40 din prezenta lege dacă căsătoria este desfăcută.

Art. 70. — Un regulament special pentru constatarea naționalității va stabili amănunțit condițiunile de aplicare a dispozițiilor de sub art. 56 și următorii din legea de față.

No. 5952—1924 cons.

Publicațiune.

Să aduce la cunoștință publică că înscrierile vitelor la pășunile comunale se vor face în modul următor:

În 14 April 1924 vacile cu lapte din circ. V-a.

În 15 April 1924 vacile cu lapte din circ. IV.

În 16 April 1924 vacile cu lapte din circ. III.

În 17 April 1924 vacile cu lapte din circ. II.

În 18 April 1924 boi, viței sub 2 ani și vacile sterpe din circumscripția I—V.

Luarea în primire a vitelor se va face la 24 April 1924 în Piața Târgului de vite.

Se atrage atențiunea celor interesați că fiecare vită se fie prevăzută cu monogramul proprietarului la șoldul stâng, iar la cornul drept cu un număr.

Acele vite cari nu vor fi prevăzute conform dispozițiilor de sus, fără de a avea dreptul la reclamarea taxei plătita, nu vor fi admise la pășune.

Cluj, la 11 Aprilie 1924.

Primar:
Dr. Utalea.

România. Direcțiunea Generală a Regiei Monopolurilor Statului.

No: 6001—1924 cons.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință generală că punerea în vânzare sau simpla păstrare a carticelor și tuburilor de contrabandă, briquetelor nemarcate și amorsoare fără banderola regiei se va pedepsi conform legii, cu confiscarea și amendă până la 5000 Lei.

Debitanților pe lângă amendă li se vor anula brevetele.

Se va anula de asemenea brevetul oricărui debitant căzut în reicidiva pentru orice contravenție.

Cluj, la 4 Aprilie 1924.

Primar: Dr. Utalea